ادامه از صفحه اول

نظام اندیشه دکتر فیرحی

تمرکز وی بر خلق آثار ارزشمندی مانند قدرت، دانش و مشروعیت در اسلام (۱۳۷۸)، دولت اسلامی و تولیدات فکر دینی (۱۳۸۰)، نظام سیاسی و دولت در اسلام (۱۳۸۲)، تاریخ تحول دولت در اسلام (۱۳۸۶)، روش‌شناسی و اندیشه سیاسی در اسلام (۱۳۸۷)، فقه و سیاست در ایران معاصر؛ فقه سیاسی و فقه مشروطه (۱۳۹۱)، فقه و سیاست در ایران معاصر؛ تحول حکومت‌داری و فقه حکومت اسلامی (۱۳۹۳)، آستانه تجدّد؛ در شرح تنبیه‌الامه و تنزیه‌المله (۱۳۹۴)، فقه و حکمرانی حزبی (۱۳۹۶) و مفهوم قانون در ایران معاصر (تحولات پیشامشروطه) (۱۳۹۹) نمایانگر روح متلاطم و جست‌وجوگر وی در ریل‌گذاری اندیشه ناب در عرصه سیاست و حکومت است. فیرحی اعتقاد داشت اگر حکمرانی در عصر جدید شیوه‌ای است که پیامبر اسلام الگوی آن بود، کنکاش در «آیات قرآن و روایات، پیامبر اسلام را به‌عنوان خلق عظیم و به‌عنوان پیامبر صلح معرفی کرده‌اند». وی معتقد بود: «پیامبر دو معجزه بزرگ دارد؛ معجزه اول قرآن است و دیگری که برای ما کمتر شناخته شده، نظام گفت‌وگو، قرارداد و صلح» است و رسول اکرم اسلام از ذره‌ذره فرصت‌ها برای برقراری صلح استفاده می‌کرد». در نظام اندیشه فیرحی، اسلام دین رحمت، شفقت، گذشت، صلح، گفت‌وگو، آزادی، تحمل مخالف و احترام و پایبندی به قراردادها (عقود) است. او در یک سخنرانی با ذکر ۱۳۲ پیمانی که پیامبر در دوران زندگی پس از بعثت منعقد کرد، «اسلام قراردادی» را در مقابل اسلام جهادی، الگوی پیامبر اسلام در حکمرانی می‌دانست. بر همین اساس قرارداد صلح حدیبیه را که از معروف‌ترین حوادث دوره ۲۳ساله زندگی حضرت پس از بعثت بود، «معیار زندگی اجتماعی در درون خانواده حکومت، الگوی روابط با جهان در عرصه سیاست خارجی» پیشنهاد می‌کرد. فیرحی در تحقیقات ارزشمند خود در عرصه مناسبات خارجی حکومت، اسلام را دین صلح می‌دانست و معتقد بود اسلام علی‌الاصول جنگ و خون‌ریزی جز در موارد اضطرار (دفاع در مقابل تجاوز) را مجاز نمی‌داند. به بیان شیرین سعدی در رساله صاحبیه تا دفع مضرت دشمن به نعمت می‌توان کرد، خصومت نتوان کرد که خون از مال شریف‌تر است و نیز عرب گوید السیف آخرالحیل.

و می‌گفت: حتی اگر زور پیل و چنگ شیر را هم داری، به نزدیک من صلح بهتر ز جنگ

اگر صلح خواهد عدو سر مپیچ/ و گر جنگ جوید عنان بر مپیچ.

در زمانه‌ای که جامعه ما به‌شدت نیازمند برافروختن چراغ فروزان روش حکمرانی از منظر پیامبر رحمت و صاحب خلق عظیم است، پرکشیدن استوانه نوآوری در نظریه‌پردازی سیاست و حکمرانی ضایعه‌ای بس عظیم و ثلمه‌ای است که لا یسدها شیء.

در زندگی شخصی، رفتار اجتماعی و تفکر سیاسی، فیرحی اسوه مجسم اخلاق انسانی، تواضع، بردباری، تحمل عقاید دیگران و در یک کلمه الگوی شریعت «سهله و سمحه» بود. با رفتن ناباورانه و زودهنگام این استاد برجسته که مجتهدی مسلم در عرصه سیاست، اندیشمندی دردآشنا در روزگار غربت اخلاق و فضیلت و انسانی متخلق و تجسم راستین اخلاقی انسان الگوی مکتب، کشور چراغی فروزان در اندیشه‌پردازی سیاسی راهگشا را از دست داد. امید داشتیم نهالی که او در عرصه برداشت‌های انسان‌مدارانه در عرصه سیاسی غرس کرده بود، به درخت تنومندی تبدیل شود. به یقین در زمانه‌ای که چهره‌ای مشوه از اسلام در جهان امروز به نمایش گذاشته می‌شود، جامعه ما به‌شدت نیازمند تفکراتی راهگشا و الگویی جامع در ایده حکمرانی و ترویج اندیشه راستین اسلام بر اساس «مدارا و صلح» است که فیرحی نظریه‌پردازی بی‌بدیل در این عرصه بود.

ضایعه ازدست‌دادن فیرحی بسیار تلخ، ناگوار و غیر قابل تحمل است. او مصداق راستینی بود بر این کلام گهربار سعدی که:

صبر بسیار بباید پدر پیر فلک را/ تا دگر مادر گیتی چو تو فرزند بزاید.

اصولگرایان برای تعیین شاخص دولت جوان حزب‌اللهی به اختلاف خورده‌اند

دعوای درون‌گروهی بر سر ۱۴۰۰

«این پیرپاتال‌های مدعی اصولگرایی را به زباله‌دان خواهیم انداخت»؛ این توییت یکی از جوانان ارزشی در توییتر است که آن را با هشتگ «دولت جوان انقلابی» منتشر کرده است. بیراه نیست اگر جامعه روحانیت مبارز، جبهه پیروان خط امام و رهبری و حزب مؤتلفه اسلامی می‌کوشند تا این‌بار به جای پیرو یا در بهترین حالت یکی از اعضای جبهه اصولگرایی، با داشتن یک حق رأی، خودشان رأسا وارد میدان شوند و محوریت انتخابات ۱۴۰۰ را بر عهده بگیرند. آنها به‌خوبی می‌دانند نبردی جدی میان آنها با نسل جوان اصولگرا یا همان نواصولگرایان انقلابی در بهار سال آینده در جریان است. این نبرد برای اصولگرایان سنتی برخلاف جریان‌های نوپای اصولگرایی، نبرد بقاست؛ چراکه در صورت ازدست‌دادن دولت آینده، به احتمال زیاد برای همیشه به محاق خواهند رفت و حاشیه‌نشین سیاست خواهند شد. سرنوشت انتخابات ۱۴۰۰ برای آنها از این منظر مهم است که مسیر و ثقل قدرت در جریان اصولگرایی را در سال‌های آینده تعیین خواهد کرد. جامعه روحانیت مبارز به‌تازگی مصوبه‌ای داشت مبنی بر اینکه باید در انتخابات ۱۴۰۰ فعال مشارکتی باشند. مصباحی‌مقدم، سخنگویشان، گفته بود یعنی صبر نمی‌کنیم و انتظار نمی‌کشیم که دیگران حرکت را آغاز کنند و بعد جامعه روحانیت به دنبال آنها راه بیفتد!

یاسر جبرائیلی که به‌عنوان فعال رسانه‌ای، کارشناس و تئوریسین اصولگرا، این روزها در مجمع تشخیص مصلحت سمتی دارد، نوشته بود: «نامزد جریان جوان انقلابی نباید در پستوها تعیین شود، خود جوانان مؤمن انقلابی کشور هستند که باید در سازوکاری شفاف تصمیم بگیرند کاندیدایشان چه کسی باشد. دولت جوان انقلابی عبور از تکرارهای ملال‌آور به نفس‌های تازه است، امید می‌آفریند و نخستین ثمره امید حضور حداکثری مردم در انتخابات است. آقای ترقی، فعال سیاسی اصولگرا گفته که مذاکره در صورت ضرورت به وسیله کسانی که بتوانند منافع ملت را حفظ کنند و نفوذناپذیر باشند، می‌تواند اتفاق بیفتد. نه جنگ خواهد شد نه دولت جوان انقلابی حزب‌اللهی مذاکره خواهد کرد؛ جنگ نمی‌شود چون قدرتمند شده‌ایم، تحریم می‌شکند چون قدرتمند می‌شویم». مشخص است که کنایه او به همان جریان‌های سنتی است که پیش‌تر به آنها اشاره شده بود و همچنین سازوکارهای معمول جریان اصولگرایی که تاکنون در کار تعیین نامزد یا نامزدهای انتخاباتی اصولگرایان برای ریاست‌جمهوری یا مجلس بوده‌اند مانند جبهه مردمی نیروهای انقلاب یا جمنا، شورای ائتلاف اصولگرایان، شورای نیروهای انقلاب اسلامی و...؛ سازوکارهایی که به اعتقاد نواصولگرایان، پدرسالارانه، غیرشفافت و از بالا به پایین است و همچنان هم برقرار تا جایی که ترقی، عضو حزب مؤتلفه که جبرائیلی به او هم کنایه زده، گفته است که نزدیک به ۱۵ نفر نامزد برای انتخابات ریاست‌جمهوی ۱۴۰۰ تاکنون مدنظر قرار گرفته‌اند! یک اکانت ارزشی در همین راستا در توییتی نوشته بود که «متأسفانه پدرخوانده‌های جریان اصولگرا با همراهی برخی درصدد کاهش نامزدها و به‌نوعی انتخاب اجباری لاریجانی برای حامیان خود و جریان انقلابی هستند تا سال ۱۴۰۰ به دست دولت جوان انقلابی نیفتد. ظاهرا انتخابات مجلس یازدهم مزه داده». یکی دیگر از اکانت‌های ارزشی هم در کنایه به ضرغامی که از نام‌های بر سر زبان افتاده برای ۱۴۰۰ است، نوشته بود: «اگر خواستید توییت‌های سطحی و بی‌سروته درباره اقتصاد کشور بخوانید، اکانت عزت‌الله ضرغامی را از دست ندهید». دعوا درباره مصادیق دولت جوان انقلابی یا دولت جوان حزب‌اللهی آن‌قدر بالاست که برخی حتی سعید جلیلی را هم مصداق آن نمی‌دانند. چهره‌هایی که این روزها به‌عنوان نمایندگان جوان انقلابی تهران در مجلس عرض اندام می‌کنند و حتی در شبکه‌های اجتماعی هم به‌شدت فعال‌اند، معتقد هستند دولت جوان باید حتما صاحب یک چهره جوان و تازه هم باشد. به اعتقاد آنها جلیلی ۵۴ساله هم نه شخصیتا و نه به‌لحاظ سابقه مدیریت، واجد دولت حزب‌اللهی جوان انقلابی نیست؛ تاجایی‌که جبرائیلی در کنایه‌ای به چهره‌هایی که تاکنون نامشان بر سر زبان افتاده (افرادی مانند ضرغامی، جلیلی، دهقان، رضایی، فتاح، لاریجانی، قالیباف و...) نوشته است: «نگاهی به انتصابات نامزدهای مطرح ۱۴۰۰ نشان می‌دهد جوانان جایگاهی در تیم مدیریتی این بزرگواران ندارند. برخی نیز که درحال‌حاضر مسئولیتی ندارند، در سابقه آخرین مسئولیتشان جوان‌گرایی دیده نمی‌شود. تصور دولت جوان حزب‌اللهی با این عزیزان توهم است». او باز هم نوشته که «شرط لازم یک رئیس دولت جوان است. تعیین کف سابقه مدیریتی شش سال در جایگاه خاص برای نامزدی ریاست‌جمهوری منطقی نیست». با همین نگاه بود که در نهایت بند مربوط به محدودیت سن برای انتخابات ریاست‌جمهوری در اصلاحیه قانون انتخابات از سوی مجلس اصولگرا حذف شد! یکی از اکانت‌های ارزشی طرفدار سعید جلیلی اما با بازنشر توییت جبرائیلی نوشته بود: «این‌بار هم دوستان دچار خطا شدند و این باعث انشقاق می‌شود. رهبری فرمودند رئیس دولت جوان حزب‌اللهی لزوما نباید جوان باشد، نمی‌دانم چرا بعضی انقلابی‌ها از دست دکتر جلیلی فرار می‌کنند، شاید به‌خاطر استقلال فکری و عدم زدوبند است، داشتن برنامه هم مهم نیست لابد». دیگری همسو با او همچنان با بازنشر توییت جبرائیلی نوشته بود: «بین دولت جوان و رئیس‌جمهور جوان فرق است و کدام جوان شایسته‌تر از دکتر جلیلی است!». محمدصالح مفتاح، فعال رسانه‌ای اصولگرا و نزدیک به قالیباف، در دعوای تعیین مصداق دولت جوان انقلابی حزب‌اللهی توییت کرده بود: «دولت جوان انقلابی به سن‌وسال نیست، به طرح نو داشتن است؛ وگرنه شیوه‌های غلط و افراد اندیشه‌های منقضی‌شده تجربه‌شده با ویترین تازه تکرار می‌شود یا اینکه جوان قدرت‌طلب بدتر از پیر قدرت‌طلب است و مراقب باشید قدرت‌طلبان فاسد جوان در کمین هستند تا خود را میراث‌دار گام دوم انقلاب معرفی کنند و شرایط را در خود متعین بدانند». ماجرای انتخابات آمریکا و مسئله برجام هم باز به مناقشه جدیدی بدل شده است؛ تا جایی که به اعتقاد جوان‌ترها، سنتی‌ها بدشان نمی‌آید که خودشان مذاکرات برجام را جلو ببرند، درحالی‌که به اعتقاد جریان‌های جوان، کلا نباید به فکر مذاکره بود. وحید یامین‌پور در توییتی نوشته بود: «الان۱۲۰ درصد نامزدهای اصولگرا دارند به این فکر می‌کنند که حالا بایدن رئیس‌جمهوری شده، ظریف رو بذارن وزیر خارجه دولتشون، گمان نکنم در مناظره انتخاباتی ۱۴۰۰ کسی پیدا بشه بگه برجام غلط بود، ظریف اشتباه کرد. مذاکره نمی‌کنیم. اصولگرایی ممتنع شده!». حسین الله‌کرم، رئیس شورای هماهنگی حزب‌الله، شاید نخستین اصولگرایی بود که صراحتا و شفاف گفت: «در انتخابات ریاست‌جمهوری آینده شاهد انتخابات درون‌گروهی خواهیم بود...».

گمانه‌زنی‌ها بر سر چگونگی ورود به انتخابات ادامه دارد

اصلاح‌طلبان در چندراهی تصمیم

شرق: چندماه بیشتر به انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ باقی نمانده است و اصلاح‌طلبان هنوز بر سر شیوه چگونگی ورود به انتخابات به وحدت نظر نرسیده‌اند و این در حالی است که بعد از انتخابات مجلس، شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان عملا از کار افتاد و رئیس و نایب‌رئیس آن، یعنی محمدرضا عارف و عبدالواحد موسوی‌لاری استعفا دادند و چندی بعد عارف به‌صورت مستقل اعلام کرد در انتخابات ریاست‌جمهوری نامزد خواهد شد. از سوی دیگر، حزب ندای ایرانیان هم اعلام کرد که نامزدش صادق خرازی است و با نامزد حزبی در انتخابات شرکت خواهد کرد. علی شکوری‌راد، دبیر کل حزب اتحاد ملت نیز چند ماه پیش گفت که حزبش نامزد حزبی خواهد داشت: «در رابطه با انتخابات آینده هم حزب اتحاد حتما نامزد حزبی معرفی خواهد کرد که این کار فرایند دموکراتیک خود را درون خود حزب خواهد داشت و آن استفاده از خرد جمعی است. دبیرکل بودن من به معنای اینکه من بهترین هستم نیست و نامزد حزبی برای انتخابات ریاست‌جمهوری توسط خرد جمعی تصمیم‌گیری می‌شود». حزب کارگزاران سازندگی هم بخشی از نیروهایش هنوز سیاست ائتلافی یعنی ائتلاف با یک نیروی غیراصلاح‌طلب اما معتدل را منتفی نمی‌دانند، درنهایت حسین مرعشی، سخنگوی این حزب اعلام کرد شش نامزد حزبی به نام‌های مصطفی هاشمی‌طبا، غلامسحین کرباسچی، محسن هاشمی، اسحاق جهانگیری، عبدالناصر همتی و رضا ملک‌زاده دارند. البته او برخلاف برخی دیگر اعضا گفت که به‌هیچ‌وجه مطلوبشان حمایت از یک نامزد غیراصلاح‌طلب نیست؛ هرچند همچنان فردی همچون محمد عطریانفر این موضوع را به‌طورکامل رد نمی‌کند.

نقش مبهم مجمع روحانیون در ایجاد وحدت انتخاباتی

بعد از چنین کش‌مکش‌هایی بود که اخیرا مجمع روحانیون مبارز در دو جلسه مجازی سعی کرد با تعیین کمیته‌های ویژه انتخابات، قدری روند انتخاباتی اصلاح‌طلبان را منظم کند؛ البته هنوز معلوم نیست مجمع با چه سازوکار و ابزاری می‌تواند نقش حکمیت را برای احزاب اصلاح‌طلب ایفا کند؛ زیرا اصلاح‌طلبان در مقطع کنونی از یک سو با بحران سرمایه اجتماعی روبه‌رو هستند و از سوی دیگر با مانع بررسی صلاحیت‌ها از سوی شورای نگهبان مواجه‌اند و معلوم نیست حتی در صورت تأکید سیدمحمد خاتمی بر مشارکت حداکثری مردم مانند سال‌های ۹۲، ۹۴ و ۹۶ پای صندوق انتخابات حاضر شوند یا خیر؟

جواد امام: برخی لیست امیدی‌ها گندم‌نمای جوفروش بودند

از سوی دیگر، اختلاف نظر اصلاح‌طلبان بر سر شیوه ورود به انتخابات هم خاصه بر سر حمایت‌کردن یا حکایت‌نکردن از نامزد ائتلافی، همچنان وجود دارد؛ چنان که روز گذشته جواد امام، مدیرعامل بنیاد باران و از نزدیکان خاتمی، در گفت‌وگویی با «ایرنا» گفت: «امروز مجبوریم نامزد جریان اصلاحات را انتخاب کنیم و او باید متعهد شود که برنامه‌های مورد نظر ما را نصب‌العین خود قرار دهد. بنابراین دنبال نامزد ناب و تمام‌عیار جریان اصلاح‌طلبی هستیم».

عکس: رئوفه رستمی

البته او اشاره کرده است که اصلاح‌طلبان هنوز به نامزد واحدی دست نیافته‌اند: «در رسانه‌ها افرادی در جبهه اصلاحات بر اساس حدس و گمانه‌زنی و شاید علاقه‌مندی مطرح می‌شوند، اما اصلاح‌طلبان تاکنون به انتخاب نامزد قطعی نرسیده‌اند. ظرفیت‌های زیادی برای نامزدی ریاست‌جمهوری در جریان اصلاحات وجود دارد و باید منتظر بمانیم و ببینیم آیا این ظرفیت‌ها اجازه حضور پیدا می‌کنند یا نه که این موضوع بحث و دغدغه جدی کشور است».

او همچنین با انتقاد به برخی اعضای فراکسیون امید ادامه داد: «فراکسیون امید با رأی مردم به برند اصلاح‌طلبی، با بیش از صد نماینده در مجلس دهم تشکیل شد، سپس برخی آنها تغییر فراکسیون دادند و گندم‌نمای جو فروش شدند؛ چون با رأی اصلاح‌طلبی به مجلس رفتند و خلاف آن عمل کردند».

ضرورت تدوین مانیفست اصلاحات

یکی از موضوعات دیگری که اصلاح‌طلبان همواره بر سر آن بحث داشته‌اند، نگارش یک مانیفست جامع است تا بر اساس آن سرمایه اجتماعی این جبهه بداند به چه برنامه‌هایی و نه لزوما به چه شخصی رأی می‌دهد؛ موضوعی که از حدود دو سال پیش و با زمزمه‌های تشکیل پارلمان اصلاحات مطرح شد اما با تشکیل‌نشدن پارلمان اصلاحات ارائه یک مانیفست جامع هم به دست فراموشی سپرده شد تا آنکه اخیرا گویا در شورای هماهنگی اصلاح‌طلبان نگارش چنین مانیفستی در دستور کار است. بر اساس اظهارات احزاب عضو این تشکل، اصلاح‌طلبان در هفته‌ها و ماه‌های گذشته تلاش کرده‌اند در شورای هماهنگی یک مانیفست کلی از آنچه اصلاحات در سر دارد، تدوین کنند؛ موضوعی که در نشست مجمع روحانیون هم مورد توجه قرار گرفته بود. یدالله طاهرنژاد، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران درباره تازه‌ترین خبرها از مانیفست اصلاحات گفته است: «جلسات متعددی در کمیته سیاسی شورای هماهنگی جبهه اصلاحات برگزار شده و تقریبا در حال رسیدن به یک مانیفست و راهبرد هستیم. راهبرد در مراحل پایانی و پیش‌نویس مانیفست هم در حال کامل‌شدن است و به‌زودی در شورای هماهنگی به تصویب خواهد رسید». علی صوفی، دبیرکل حزب پیشرو اصلاحات هم از پایان جلسات متعدد با تئوریسین‌ها و صاحب‌نظران به‌منظور تدوین این مانیفست خبر داده است. اماواگرها درباره این مانیفست حتی اگر محتوای خاصی از آن هم منتشر نشده باشد، وجود دارد و شاید مهم‌ترین آن، میزان و نحوه کارایی آن برای انتخابات سال آینده است. اینکه آیا تا خرداد سال آینده تکلیف اصلاح‌طلبان در مواجهه با نهادهای نظارتی و مهم‌تر از آن نحوه اقناع مردم برای حضور پای صندوق‌های رأی و در نهایت دستیابی به یک نام مشخص، روشن خواهد شد یا نه، از دسته همین ابهامات است. شاید به‌دلیل همین ابهامات است که حسین کمالی، رئیس کمیته سیاسی شورای هماهنگی جبهه اصلاحات، تدوین آن را زمان‌بر دانسته است؛ هرچند احمد حکیمی‌پور، دبیرکل حزب اراده ملت ایران، تأکید کرده است که انتخابات ریاست‌جمهوری آینده هم بخشی از این مانیفست خواهد بود. برخی اصلاح‌طلبان دیگر ازجمله محمدرضا خباز به‌شدت تأکید دارند که حتما باید برای انتخابات مانیفست منظمی تنظیم شود: «پیشنهاد به دوستانم در مجمع روحانیون مبارز که یکی از مجموعه اصلاح‌طلبی است و بیشتر به‌دلیل شخص شخیص خاتمی محوریت دارند، این است که در این فرصت بسیار کم، یک مانیفست بنویسند تا مشخص شود اصلاح‌طلبان چه کنند. به بیانی دیگر اصلاح‌طلبان قرار است چه کار کنند اگر کاندیدای ما رأی آورد، قرار است چه گُلی بر سر ملت بزنیم؟ یا قرار است چه اتفاقی با همین وضع موجود رخ دهد؟ به بیانی وضعیت همین است که دولت پشت سر گذاشته است؛ یعنی اختیارات همین است اما مشکلات بسیار فراوان است. ازاین‌رو اگر کاندیدای اصلاح‌طلبان رأی بیاورد باید در مانیفست در بُعد اقتصادی، به مردم نویدهایی واقعی داد. در واقع بزرگ‌ترین دغدغه اصلاح‌طلبان این است که اگر مشارکت مردم پای صندوق‌های رأی کم شد، کشور و نظام در بُعد داخلی و جهانی زیان خواهد دید».

معاون حقوقی رئیس‌جمهور:

بررسی لوایح FATF در جریان است

شرق: لعیا جنیدی در دیدار با سفیر جدید دولت نروژ گفته است: دو معاهده مقابله با جرائم سازمان‌یافته فراملی (پالرمو) و معاهده مقابله با تأمین مالی تروریسم نهایی نشده و بحث و بررسی‌ها در جریان است. این در حالی است که مجمع تشخیص مصلحت نظام با فرصت‌سوزی در بررسی این دو لایحه و عدم تصمیم‌گیری در رابطه با آنها، سبب بازگشت ایران به لیست سیاه گروه اقدام ویژه مالی شده است. این سخن لعیا جنیدی با توجه به اهمیت خروج ایران از این لیست سیاه برای ازسرگیری مراودات مالی و بانکی می‌تواند نشان از تلاش دوباره برای بررسی لوایح باقی‌مانده از FATF در مجمع تشخیص مصلحت نظام باشد. معاون حقوقی رئیس‌جمهور در این دیدار با بیان اینکه آنچه در سال‌های اخیر در عرصه بین‌المللی برای ملت ایران اتفاق افتاده، قطعا غیرعادلانه و غیرقانونی بوده است، رفتار ایالات متحده آمریکا به‌ویژه در دوره اخیر را مغایر با نزاکت و آداب سیاسی و نیز قواعد معاهداتی و عرفی بین‌المللی دانست. وی گفت: آمریکا با خروج از برجام و اعمال تحریم‌های یک‌طرفه علیه ایران، مردم ایران را حتی در نیازهای اساسی و فعالیت‌های صنعتی دچار مشکل کرده است. انتظار ایران از ایالات متحده در دوره جدید پایبندی به تعهدات بین‌المللی است و از اروپا و کشور نروژ که بیش از صد سال رابطه بین دو کشور وجود دارد، تلاش برای روابط و فعالیت‌های تجاری و اقتصادی عادی و همکاری دوجانبه و چندجانبه است. نروژ با توجه به روابط صدساله با ایران و نیز به عنوان عضو غیردائم شورای امنیت در این دوره می‌تواند نقش مؤثری در ترویج و تعمیق نزاکت و پایبندی به عرف و حقوق بین‌الملل و تقویت نهادهای بین‌المللی ایفا کند. معاون حقوقی رئیس‌جمهور در پاسخ به پرسش سفیر نروژ در مورد وضعیت نهایی اجرای استانداردها و لوایح FATF گفت: جمهوری اسلامی ایران قوانین مربوط به مقابله با پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم و اصلاحیه‌های آن را تصویب کرده است، برخی از معاهدات مانند معاهده مقابله با فساد (مریدا) را حدود ۱۰ سال پیش به تصویب رسانده و اجرائی کرده ولی دو معاهده مقابله با جرائم سازمان‌یافته فراملی (پالرمو) و معاهده مقابله با تأمین مالی تروریسم نهایی نشده و بحث و بررسی‌ها در جریان است.

یادداشت

جهان پس از ترامپ

داوود میدری

● آیا با رفتن ترامپ جهان وارد عصر جدیدی از سیاست‌های بین‌المللی خواهد شد؟ سرمقاله نشریه اکونومیست (در هفتم نوامبر، ۱۷ آبان) به این موضوع پرداخته است. پاسخ این نشریه به سؤال فوق بسیار جالب است. ترامپ به جهان نشان داد که سیاست‌های آمریکا می‌تواند یکباره تغییر کند و نتایج انتخابات مشخص کرد که ترامپیسم دارای پایگاه بزرگ اجتماعی است. ترامپ هرچند بازنده شد، اما از انتخابات پیشین بیشتر رأی آورد. در سال ۲۰۱۶ رأی مثبت به ترامپ ۶۲میلیون‌و ۹۸۵هزار بود که در سال ۲۰۲۰ آرای او به ۷۰میلیون‌و ۷۰۰ هزار افزایش یافت؛ انتخابات کنونی آمریکا یک استثناست. اوباما که با بیشترین رأی به ریاست‌جمهوری رسید، ۶۹میلیون‌و ۴۹۸ هزار رأی به دست آورد. به این ترتیب نباید تصور کرد ترامپ پایان یافته است. ترامپیسم خطر بالقوه‌ای است که نظام بین‌الملل را با ریسک‌های بزرگ سیاست‌های اقتصادی و سیاسی روبه‌رو خواهد کرد. این ریسک برای اروپا، چین و همه کشورها یک مسئله بزرگ سیاست‌گذاری است و باید برای مهار آن اندیشید. اکونومیست به‌طور تلویحی از کشورها خواسته است راهی تازه بیابند تا اگر ترامپ بازگردد، دوباره با شوک‌های سیاسی، اقتصادی، زیست‌محیطی و نظامی روبه‌رو نشوند. ترامپیسم عدم قطعیت در جهان را ریشه‌دار کرده است و جهانیان باید راهی جدید بیابند. در سرمقاله اکونومیست آمده است: در چهار سال گذشته سیاست ترامپ ایجاد تفرقه در داخل و خارج بود. جامعه آمریکا را دو دسته کرد تا بتواند از آن بهره‌برداری سیاسی کند. سیاست‌های داخلی او به تظاهرات‌های خیابانی علیه نژادپرستی دامن زد. در زمان شیوع کرونا به‌جای یک‌دست‌کردن جامعه، ترامپ فرماندار دموکرات‌ها را به بی‌کفایتی متهم و ادعا کرد آمار کشته‌شدگان در ایالاتی که دموکرات‌ها حاکم هستند، بیشتر است. در سطح بین‌الملل نیز کرونا را ویروس چینی نامید. در مناظره‌های انتخاباتی به شکاف‌های داخلی دامن زد (بایدن را متهم کرد که در زمان مشاوره با اوباما از اوکراین، چین و روسیه رشوه گرفته است؛ اتهامی که در هیچ دادگاهی قبل از آن مطرح نشده بود) و بحث‌هایی درباره فساد نامزد رقیب خود مطرح کرد که تنش‌زا بود. در سیاست‌های خارجی ترامپ به‌جای روابط مرسوم دیپلماتیک فقط خواستار گرفتن امتیازات یک‌طرفه بود و برای دستیابی به این امتیازات به‌راحتی از تهدید و تحقیر کشورها استفاده می‌کرد. کوچک‌شمردن قراردادها و قوانین بین‌المللی و لغو یک‌طرفه تعهدات از سیاست‌های رایج دوره ترامپ است. سیاست‌های پوپولیستی ترامپ به این دلیل بود که بتواند طرفداران جمهوری‌خواهان را افزایش دهد. او سیاست‌هایی افراطی را که در روستاها و بین سفیدپوستان طرفداران بیشتری داشت، اجرا کرد. این سیاست‌ها احتمال پیروزی را در این ایالت‌ها افزایش داد؛ برای مثال یکی از سیاست‌های افراطی او جداسازی فرزندان از والدین مهاجر غیرقانونی بود که گروه‌های افراطی جمهوری‌خواه را افزایش داد (اشاره به وجود بیش از ۵۰۰ کودک مهاجر که پدر و مادر آنها دیگر مشخص نیست و هنگام ورود غیرقانونی به آمریکا از والدین خود جدا شدند. این سیاست خشن که دادگاه‌های محلی نیز حق لغو آن را نداشتند، مورد استقبال بسیاری از مردم قرار گرفت). افزایش تعداد رأی‌های ترامپ در ۲۰۲۰ نسبت به ۲۰۱۶ نشان‌دهنده موفقیت سیاست‌های او در جلب رأی‌ها بوده است. آرای ترامپ دو درس مهم برای جهانیان دارد؛ اول اینکه دنیا باید به آمریکا کمتر از قبل اعتماد کند، چراکه در انتخابات‌های آینده آمریکا ممکن است رئیس‌جمهوری از جنس ترامپ انتخاب شود و تمام تعهدات و ارزش‌ها را زیر پا بگذارد. دوم اینکه سیاست‌های هیجانی و پوپولیستی ترامپ تعداد طرفداران او را افزایش داد و پوپولیسم رأی دارد. جامعه آمریکا در ماه‌های گذشته وقایعی ازجمله تظاهرات علیه تبعیض نژادی، شیوع کرونا و در پی آن بی‌کاری گسترده و انتخابات پرحاشیه ۲۰۲۰ را تجربه کرد که منجر به افزایش اختلاف‌ها و دودستگی شد. در ضمن احتمالا نتیجه انتخابات کنگره در ژانویه، یک مجلس دوقطبی است که شکاف‌ها را عمیق‌تر می‌کند. آرای ترامپ نشان می‌دهد که در انتخابات کنگره نیز رأی جمهوری‌خواهان زیاد خواهد بود. در نتیجه قوانین پیشنهادی بایدن ممکن است با مخالفت کنگره روبه‌رو شود و این امر تنش‌ها را بیشتر می‌کند. درعین‌حال، آمریکا بعد از اعلام نتیجه انتخابات و پیروزی بایدن شاهد تنش‌های بسیاری خواهد بود. ترامپ به دروغ اعلام کرد که برنده انتخابات شده و رأی‌های او را محاسبه نکرده‌اند، همچنین تقلب و فساد گسترده اتفاق افتاده است. او به‌دنبال جریحه‌دارکردن احساسات هواداران خود و تظاهرات خیابانی است. بایدن سیاست‌های کاخ سفید را تغییر خواهد داد و سیاست‌های مهاجرتی، محیط زیست و خارجه متحول خواهند شد. او فردی است معتدل که هر روز توییت‌های بحث‌برانگیز نمی‌کند، با کنجکاوی به‌دنبال مطرح‌شدن نیست و به کشورهای دیگر احترام می‌گذارد.

ادامه در صفحه ۳

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران

آگهی فراخوان مناقصه

شماره مجوز: ۱۳۹۹.۴۵۴۸

نوبت اول

انتخاب پیمانکار امحاء پسماند حاصل از لایروبی مخازن

شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی انتخاب پیمانکار امحا، پسماند حاصل از لایروبی مخازن به شماره ۲۰۹۹۰۹۲۹۳۵۰۰۰۰۰۸ را از طریق سامانه تدارک الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه از طریق سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لذا مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۹۹/۸/۲۴ می‌باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه‌گران ارسال خواهد شد.

● شرح کار:
بهره‌گیری از خدمات شرکت‌های توانمند و فعال جهت امحا، اصولی رسوبات حاصل از لایروبی مخازن نفتی و فرآورده‌های نفتی (بنزین، نفت سفید، نفتگاز و نفتکوره) به میزان ۵,۰۰۰,۰۰۰ لیتر و همچنین ۲۵۰ تن خاک آلوده به فرآورده، با استفاده از تجهیزات پرتابل در داخل انبارها و تأسیسات شرکت شامل (تأسیسات انبار نفت کرمان، کرمانشاه، گیلان، اصفهان، اراک، مشهد، لرستان، همدان، تهران، اهواز، ایلام، هرمزگان و تبریز) با رعایت کلیه مسائل ایمنی، بهداشتی و زیست‌محیطی
◄ بازیافت حداکثری فرآورده محبوس درلجن و تحویل فرآورده حاصله به شرکت بر اساس تایید واحد کنترل کیفیت
◄ تصفیه پساب حاصله در حد قابل استفاده در آبیاری فضای سبز و یا تخلیه به آب سطحی بر اساس استاندارد سازمان حفاظت محیط‌زیست
◄ پاکسازی یا امحا، فاز جامد (براساس الزامات)

● شرایط و مدارک مورد نیاز بر حسب اولویت:
◄ تصویر آگهی تأسیس شرکت مندرج در روزنامه رسمی
◄ تصویر آخرین تغییرات شرکت مندرج در روزنامه رسمی
◄ سوابق علمی و تجربی (ارائه مدارک تحصیلی پرسنل و سوابق علمی و تجربی)
◄ مستندات مربوطه به اطلاعات مندرج در فرم‌های ارزیابی (تجربه، حسن سابقه، توان مالی)
◄ مستندات مربوط به فرآیند انجام کار
◄ تصویر برابر اصل شده گواهینامه صلاحیت پیمانکاری و صلاحیت ایمنی از وزارت کار و امور اجتماعی
◄ ارائه لیست تجهیزات (دستگاه جداسازی آب، فرآورده و رسوبات پرتابل و سیستم تصفیه پساب صنعتی پرتابل) به همراه اسناد مربوطه
◄ تجهیز شرکت به دستگاه جداسازی آب، فرآورده و رسوبات پرتابل و سیستم تصفیه پساب صنعتی پرتابل
◄ ارائه تعهدنامه پیوست فرم‌های ارزیابی کیفی مناقصه‌گر
◄ برآورد مناقصه ۳۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۱/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ می‌باشد.
◄ کسب حداقل ۳۰ درصد از امتیاز توان مالی جزء الزام شرکت در مناقصه است.

● مهلت دریافت اسناد استعلام کیفی: روز دوشنبه مورخ ۹۹/۹/۳
● مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: روز دوشنبه مورخ ۹۹/۹/۱۷
● اطلاعات تماس: تهران، خیابان ایرانشهر، روبه‌روی پارک هنرمندان، شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی، طبقه ۱۰، اداره HSE، شماره تماس تلفن: ۸۴۱۲۱۶۳۶
● اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انج